

[Arne Bjerregaard]

Vi ønsker fra kristeligt folkepartis side hverken at klandre regeringen eller de radikale for de ting, der er gennemført, idet vi jo må erkende, at en hel del af det var noget, som var aftalt, før statsministeren udskrev valget, og som vi var enige i dengang skulle gennemføres, og vi synes da, det er udmærket, at disse ting er blevet gennemført.

Spørgsmålet er udelukkende, om det er nok, der er gennemført. Det synes vi ikke det er. Vi synes, at der burde gøres noget mere i den givne situation, fordi vi mener, at på det område får vi sådan set pengene igen; det er vel et af de områder, hvor der er størst mulighed for at få pengene hjem igen. Uanset hvad hr. Tinning siger eller ikke siger, så er det nu altså sådan, at for at vi andre kan have en vis levestandard, så skal vi altså have nogle til at sørge for, at vi kan have den. Det er bl.a. landbruget, som må sørge for det, og hvis landbruget ikke formår at producere eller opgiver at producere, fordi vi ikke gennemfører de nødvendige støtteordninger, så bliver der altså mindre til os andre. Sådan er nu sagens sammenhæng. Derfor må vi nok sige, uanset hr. Tinnings udtalelser, at fremmer vi produktionen i landbruget, så fremmer vi selvfølgelig også velstanden i samfundet. Det kan ikke være anderledes.

Man kan selvfølgelig diskutere, om forslag nr. B 18 er tilstrækkeligt, om det er det rigtige, osv., om regeringens forslag sammen med de radikales er det rigtige. I alt fald har vi været med til at fremsætte beslutningsforslag nr. B 18, og derfor mener vi selvfølgelig, at det er noget af det rigtige. I modsætning til andre mener vi ikke, det er tilstrækkeligt, og vi mener heller ikke, at det er den eneste måde, man kan løse problemerne på. Det er da givet, at man kan løse problemerne på andre måder og måske også med mere langtrækkende midler, end der ligger deri. Problemet er, at vi har en ualmindelig høj rente, og problemet er, at denne rente skal vi leve med, ikke i 1 år eller 2 år, men i 10 år, måske 15 år, måske endda en højere rente. Det ved vi efter den politik, vi i større eller mindre fællesskab har ført. Det er sådan set fortidens fordring til os, at vi nødvendigvis må have en høj rente. Det bliver ikke anderledes, uanset hvordan konjunkturerne bliver i udlandet; vi må leve med en høj rente, og det er problemet for et erhverv, som er kapitaltungt.

Derfor mener vi fra kristeligt folkepartis side, at man, selv om vi ikke er enige i jordbankmetoden, kunne bruge nogle andre metoder, hvor man sørger for, at kapitalen cirkulerer i landbruget, så man ikke hele tiden trækker kapital ud af landbruget, men så kapitalen bliver i landbruget. Da landbruget er et forholdsvis lukket erhverv, kan det lade sig gøre, og på den måde har vi mulighed for at rykke landbruget ud af den almindelige rentepolitik. Vi har mulighed for at give landbruget investeringsmidler til en lavere rente, end der i øvrigt er i samfundet, hvis vi ville gå ind for en sådan kapitaldannelse, en, om man vil, fondsdannelse i selve landbruget, og det er der selvfølgelig nogle der er imod. For mig at se er den eneste mulighed, fordi vi må fastholde en høj rente, at sørge for, at landbruget bliver løsrevet fra det almindelige kapitalmarked. Det kan man altså gøre, hvis man har viljen til det.

Desværre har man ønsket at indsnævre det med en jordbank. Vi frygter den ikke, som nogle frygter den, som forfærdelig socialisme – det er det rene vrøvl, men det må vi jo tage med, det har ikke ret meget med det at gøre – men det er for snævert, og det er heller ikke klarlagt, hvorledes man skal få pengene ind i denne jordbank. I alt fald er det uklart for os, hvorledes det skal foregå, det er ikke præciseret tilstrækkeligt.

Vi mener, at forslag nr. B 18 er nødvendigt i den givne situation, men vedrørende det langsigtede må vi diskutere, hvorledes vi kan sørge for billig kapital til landbrugets investering og til en ordentlig refinansiering, ikke blot af jorden, men af hele erhvervet. Det mener vi det var væsentligere at diskutere. Vi mener, det er væsentligt, når I nu vil snakke jeres jordbank til efteråret, at vi diskuterer det på en bredere måde og ikke indsnævrer det til blot at være en jordbank. Man indsnævrer det til at være en fondsdannelse i selve landbruget. Det vil kristeligt folkeparti i alt fald være med til. Men vi synes, at man, inden vi kom så vidt, skulle have gennemført noget mere for at skabe den nødvendige optimisme i landbruget, og vi mener, at dele af forslag nr. B 18 i alt fald kunne have medvirket dertil.

Niels Anker Koefoed (V):